

ГЕОРГИ КОНОВСКИ СЕМЕЙСТВА

chitanka.info

Мадам Стефка гледаше изумена и не можеше да мръдне от мястото си — така беше поразена от видяното. Мъжът ѝ целуваше някаква жена — странно позната, но в същото време с нищо не подсказваща да е била някога близка, съседка, приятелка, съученичка, колежка...

Важното беше, че Косьо изневерява!!! Толкова години заедно, толкова преодолени проблеми, толкова... А сега той...

Мадам Стефка се сдържа. Изчака двамата да станат от масичката пред кафенето и тръгна подире им. Сега ще открие любовното гнездо и ще го разгроми... Както тя си знае...

И се блъсна в някого. Изръмжа едно полуизвинение — тоя глупак не виждаше ли, че е съсредоточена, та се мярка по пътя ѝ, но удареният я спря с две ръце:

— Стефче, ама ти не ме ли виждаш? Ще ме смачкаш...

Косьо! Косьо? А тогава кой беше онзи отпред с жената? Близнак? Или отдалеч ѝ се е видял познат... Много хора си приличат, понякога дори са копия един на друг...

Тя бутна Косьо настрани и продължи в ловния си устрем. Мъжът ѝ остана назад — озадачен, объркан...

Онези двамата стигнаха до двор, потънал в зеленина, сред която се открояваше червен керемиден покрив. Отдавна забравена в центъра на столицата картина... Влязоха, желязната порта щракна подире им. А Стефка се подпря на дървото върху отсрещния тротоар и зачака...

Мъжът се появи чак след час и половина. Не, не беше се припознала — нейният Косьо... Но тогава — кой беше другият? Този, когото бутна пред кафенето? Нима е имал близнак и си е мълчал?

Реши твърдо — ще разплете тая загадка. И отиде в частното детективско бюро „Разкритие“. Бая пари поискаха, но Косьо въртеше добър бизнес в строителството, а на картата ѝ винаги имаше много пари...

След седмица я поканиха в бюрото, където ѝ връчиха две папки. Едната — резултати от проследяването на Костадин Карабелев, другата с резултати от проследяването на Костадин Карабелев...

— Госпожо, и ние сме смаяни... Няма съвпадения — просто един и същи човек в два екземпляра. Един и същи... Само дете първият се прибира вечер у дома ви при вас, а вторият живее на улица „Горни дол“ 56 със съпругата си Стефка Карабелева. Тоест — с вас...

Стефка не обичаше сложните неща в живота. Какво да му дири човек на корена ряпа, когато всичко е простичко и ясно. И има решение за всичко. Подаде молба за развод. Извикаха ги след месец. Косьо беше много изненадан, автоматично отговаряше на съдията, все я гледаше въпросително...

А съдията само клатеше глава. След което заяви:

— Госпожо, струва ми се, че нещо не е съвсем наред. Мъжът ви не ви е изневерявал с... вас, защото всеки ден се е прибирал при вас. Да, и другият се казва като него, дори наредих — поради крайно необичайната ситуация — да се направят пълни изследвания, които доказаха, че той е той и обратното. ДНК, отпечатащи, белези, навици, занятие — всичко е идентично. И, все пак — двамата не са един и същи човек. Всеки е себе си...

— А тая, дето го открадна... — изсъска Стефка...

— Вие, госпожо, вие... Абсолютна идентичност между вас и нея или между вас и вас... Ако искате — ще продължа делото за развод, но става доста странно — развеждат се с мъжа си, защото той ви е изневерил с вас...

Стефка напусна съда съвсем объркана. Хаосът в главата ѝ се засили, когато онзи вторият остави нея на първия Косьо и дойде неканен в кабриолета. Кимна, огледа се и каза:

— А защо трябва да се развеждаме? Аз слушах толкова години колко съм некадърен, несръчен, неоправен... И ти намерих мъж по изискванията ти — аз, но с някои подобрения. Според твоите желания...

— Как... Как...

— Ами Мишо — помниш го, не го търпеше още преди сватбата, та после трябваше да се срещаме с него само на риболов. А той стана генетик, направи маса открития и... Просто му предложих — да направи друг Косьо. Но — в параметрите на твоите желания. Тих, кротък, послушен, изпълнителен, готов винаги да поеме вината за каквото и да е... Да, всеки мъж разбира — не се знае какво ще стане, но виновникът е ясен... И ето — аз ти изпратих един готов виновник... За да си щастлива...

— Но тая... Аз... Оная...

— Ти си, Стефче, ти си... С някои промени. Мислеща логично, преценяваща обективно, не търсеца психоспасение посредством

прехвърляне на вината все върху него, разбираща, че в едно семейство живеят двама и всичко е общо: грижи, радости, скърби, отговорности, любов...

После Косьо си тръгна. А малко след това Косьо се прибра. Събу се в антрето, остави обувките върху стойката и веднага отнесе куп упреци, задето от едната увисна връзката, та загрози стройната редица обувки. Сетне беше наруган за друго, после за трето... То винаги си има за какво... Още повече, когато жената трябва да вдигне два пъти повече скандали — за сметка на оня щастливец, който е далеч от нея...

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.